

مراقبت از بخیه

کمیته آموزشی بیمارستان حکیم
سهیلا احمدآبادی
سوپروایزر آموزشی

چشم انداز بیمارستان حکیم:

ما به عنوان بیمارستان با توکل به خداوند متعال و بهره گیری از سربلندی های ارزشمند نیروی انسانی به عنوان بیمارستانی
سرآمد در ارائه خدمات بهداشتی و درمانی در اقیانوس ۱۴۰۴ در شمال شرق کشور باشیم

توجه:

استفاده و عدم استفاده از هر یک از روش های ترمیم زخم را به پزشکی موكول كنید كه از چگونگی استفاده، عوارض و كارایی آن روش، اطلاع كافی داشته باشد. استفاده خودسرانه از هر روشی برای ترمیم زخم ها، ممكن است سیر درمانی را به تاخیر انداخته یا با عوارضی از نظر زیبایی و ترمیم زخم همراه باشد

مراقبت از بخیه :

بخیه هایی كه برای بستن بریدگی های عمیق در پوست مورد استفاده قرار می گیرند باید به طور مناسب مورد مراقبت قرار گیرند.

- برای مراقبت از بخیه ها به این نکات توجه داشته باشید:
- * بخیه ها را تمیز و خشك نگه دارید. باید بتوانید ناحیه را سه روز پس از بخیه زدن بشویید.
- * اگر پزشك شما توصیه كرد، پس از ۲۴ ساعت، زخم را به آرامی با آب پاك كنید، آن را كاملاً خشك كنید و دوباره آن را پانسمان كنید.
- * اگر مایع زرد روشنی از زخم بیرون بزنند، ممكن است لازم باشد، زخم را پوشیده نگه دارید.
- * در صورت تایید پزشك، از مقداری پماد آنتی بیوتیک روی زخم استفاده كنید تا خطر عفونت كاهش پیدا كند.
- * برای كاهش درد و تورم، حداكثر تا دو روز پس از بخیه زدن، سعی كنید تا آن جا كه ممكن است زخم را بالاتر از سطح قلب نگه دارید

بخیه چیست؟

بخیه از روش‌های رایج برای بستن زخم‌ها است که به دلیل قابلیت استفاده برای اغلب آسیب‌های پوستی، جزو رایج‌ترین روش‌های ترمیم به حساب می‌آید.

برای ترمیم آسیب‌های وارده به پوست، عضله، تاندون و حتی مخاط می‌توان از بخیه استفاده کرد. بخیه به دلیل آن که دست پزشک را برای ترمیم به خوبی باز می‌گذارد، به عنوان روش انتخابی برای ترمیم اغلب زخم‌ها شناخته شده است.

برای ترمیم زخم‌های آلوده، عمقی، با لبه‌ای نامنظم، زخم‌هایی که بخشی از بافت از بین رفته باشد و کشش موجود بر لبه‌های پوست زیاد باشد، بخیه یک روش انتخابی مفید است. گاهی پزشکان از بخیه برای کاهش کشش موجود در کناره‌های زخم استفاده کرده و سپس برای نزدیکی لبه‌های زخم از روش دیگری همچون نواریچسب استفاده می‌کنند.

معایب بخیه :

- برای بخیه زدن نیاز به بی‌حسی وجود دارد و همین باعث می‌شود که انجام آن در کودکان کم‌سن با دشواری همراه باشد. علاوه بر بی‌حسی، برای زدن بخیه لازم است که وسایل مخصوصی همچون سوزن گیر، پنس و قیچی به صورت استریل در اختیار باشد. تمامی موارد یاد شده باعث می‌شود تا انجام بخیه به کاری زمانگیر و دشوارتر از روش‌های دیگر ترمیم زخم بدل شود.

- اثرات زیبایی بخیه در زخم‌های سطحی نسبت به چسب بافتی یا نواریچسب ناگوارتر است.

- به دلیل آن که نخ به عنوان جسم خارجی در محل زخم است، خطر عفونت در بخیه بیشتر می‌شود.

- نیازمند مراجعه شخص برای در آوردن آن پس از اتمام زمان لازم برای ترمیم است.

- زمان کشیدن بخیه به محل بستگی دارد. برای زخم‌های صورت مدت ۳ تا ۵ روز و برای بخیه در دست و پاها تا ۲ هفته زمان نیاز است

انواع نخ بخیه:

مواد بخیه‌ای به دو دسته جذبی و غیرجذبی تقسیم می‌شوند؛ نخ‌های جذبی برای بستن زخم در لایه‌های عمقی، درون دهان و لب استفاده می‌شوند و برای بستن لایه‌های سطحی از نخ‌های غیرجذبی استفاده می‌شود. رایج‌ترین نخ غیرجذبی نایلون است که در اورژانس کاربرد فراوانی دارد. این نخ کاربری راحتی داشته، به خوبی گره می‌خورد و بدن به آن واکنش کمی نشان می‌دهد

